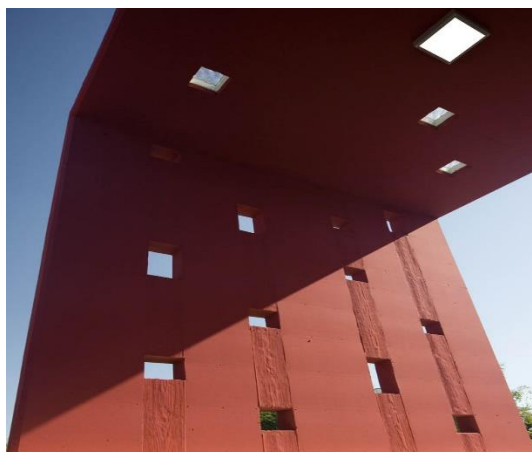

DLA ÉRTEKEZÉS

V a d á s z B e n c e

2 0 1 6

ÚTON A MODERNTŐL A MINIMALIZMUS F E L É T É Z I S F Ü Z E T

T É Z I S F Ü Z E T

Vadász Bence építész
DLA Értekezéséhez

ÚTON A MODERNTÓL

A

MINIMALIZMUS FELÉ

2 0 1 6

Bevezető gondolatok

Majdnem két évtizede, még fiatal építészként, - egy építész család harmadik tagjaként – számtalan közvetlen és kézzelfogható benyomás ért odahaza. Egyik oldalon a szigorú, már-már építészettörténeti jelentőségű- és távlatú BAUHAUS nagyapától, - a másik oldalon a kötöttségektől szinte mentes, állandóan megújuló romantikus mai „eklektika” apámtól. Széles skálán mozgott a konkrét és objektív (megépült házak, kézzel fogható tervek, vázlatok, skiccek, kiállítások és főleg: építészeti beszélgetések), - de az elvont és szubjektív (érzések, színek, épületek illata és rácsodálkozás egy-egy részletre, vagy fotók és anekdoták stb.) hatások sora, - amelyek egymásra is hatva meghatározták építészeti hozzáállásomat.

Nagypapa, Vadász Mihály a BAUHAUS kiváló építésze volt. Fiatalon Bauer Emil irodájában dolgozott, - itt ismerkedett meg későbbi társával Preisich Gáborral. 1933-ban építész irodát nyitottak Preisich és Vadász néven. Ebben az időben tervezték és építették – külön-külön és közösen – legjobb modernista alkotásaikat. A letisztult Modern-, a Bauhaus legpuritánabb, legképletszerűbb alkotásait komponálták közös irodájukban. Ekkor épült a II. kerületben a Káplár utcai bérház, - vagy a Horthy Miklós úton (ma Bartók Béla út) a Simplon mozi és bérház. Ez utóbbi volt Budapest első, - építészeti stílusában is modern – mozi-bérháza, amit eredetileg is mozinak terveztek. 1934-35-ben együtt tervezték Budapest első modern bérházcsoportját – az un. OTI Házakat – a Köztársaság (régen Tisza Kálmán) téren.

A Második Világháborúig még számtalan budai- és néhány pesti családi házat és bérházat terveztek, - ezek a lakóépületek mind következetesen a Modern formavilágában komponált vegytiszta alkotások. Ilyen megépült házaik:

- 1935-ben a Bp. II. Városmajor utca26/b bérvilla és a XIV. Őrs vezér út 52. családi ház,
- 1936-ban a Bp. XII. Bazin utca 20 alatti családi ház, a XII. Rácz Aladás út 46 alatti saját családi háza, vagy a XII. Tusnádi u. 34 családi ház,
- 1937-ben a Budapest I. Krisztina krt. 69 alatti bérház, és a II. Margit krt. 65 bérház,
- 1938-ban a Budapest I. Csalogány u. 4/d alatti bérház, vagy a Kossuth tér 18 alatti un. „Bauxit Palota”.

Nagypapa tehát csöndes-, visszafogott módon következetesen, egy építészeti stílust képviselt- és fejlesztett tökélyre. Baumeister módon az utolsó kilincsig kidolgozta az épületek részleteit és beillesztette azokat a „Nagy Egész”-be, a képletszerűen kidolgozott Modern stílusú kompozícióba.

A Modern építészet hazai – ha úgy tetszik „nemzeti” – válfaját igyekezett megteremteni. Nem nemzeti stílusjegyek-, vagy díszítések alkalmazásával, (hisz az nem illet a Modern szigorú, funkcionalista rendszerébe) – hanem egészen egyszerűen a környezetre való érzékeny reagálásokkal, - a városi szövetbe való belesimulással, vagy az illeszkedés finomságaival.

Kerülte a bombasztikus megoldásokat, - soha sem hivalkodott -, nem akart építészeti hittérítő lenni – egyszerűen csak jó házakat tervezett egy építészeti hang kikristályosodott alkalmazásával.

A háború után – haláláig – már „csak” tanított a Műegyetem Kivitelezés Tanszékén. Több építészeti témájú könyve jelent meg; 1938-ban az Építésvezetés, - 1952-ben az Építéstechnológia, - 1955-ben a Műegyetemi Előadások és 1959-ben a Városi Családi Ház (még egyszer – utoljára - Preisich Gáborral).

Apám, Vadász György Ybl-, Kossuth-, Prima Primissima Díjas építész, a Nemzet Művésze. Mindent tud, amit az Építészetről tudni-, de főleg ÉREZNI lehet, - mindent járatlan utat kipróbált, - minden formából építkezett már! Nem „tudós építész”, nem részletekbe menő Baumeister, - szinte csak az építészet által kiváltott érzelmek érdeklik! Nincs kizárólagos saját „ösvénye”, - örök újrakezdő, útkereső! Nincsenek kőbe vésett saját stílusjegyei, az „értők” számára mégis felismerhetőek kicsiny munkái és nagyszabású alkotásai egyaránt. Mert vannak Jelei! De az Ő kéznymoi nem megfogható-, lerajzolható, vagy lefotografálható-, ismétlődő építészeti gesztusok, vagy csak-rá-jellemző szerkesztési elvek – hanem szeretetet sugárzó kompozíciók és részletek, - komikus-, drámai-, vagy épp gyermekien naiv és bájos képek és nézetek és színek és díszek.

Építészeti munkásságára ezért az eklektika jellemző. A jó értelembbe vett, összegző és mindig más: Eklektika. És a személyiségéhez oly közel álló Romantika.

Bár apai ágon genetikusan is vonzódik a Bauhaus formavilágához, szereti a modern vonalvezetést (Beregszász úti Új Bauhaus társasházak – 1997-1998 - Miltényi Miltenberger Miklóssal, Váncza Lászlóval, Király Noémival és Ádám Ildikóval), - ugyanakkor fejet hajt a tornácos parasztházak ihlette népi építészet előtt (Szigligeti nyaralók 1970, és 1993 Basa Péterrel).

Izgatja a látszó nyersbeton durvasága (Bp. Jókai tér Medosz székház – 1975-79 - Mészáros Endrével), de nem fél zsolnai kerámiával burkolni modern épületeket (Bp. II. Árnyas úti diplomata lakóházak – 1971-72 - Perczel Annával) sem.

Csinál „izmusokba” besorolhatatlan, nőtt jellegű „szikla-építészeti” (Gellért hegyi víztározó – 1975-81 - Széll Andrással), de boldogan és hittel komponál már-már az „organikus építészet” alkotásai közé sorolható „nemzeti lelkületű” épületet is (Hannoveri Expo magyar pavilonja – 1999-2000 - Basa Péterrel és Fernezelyi Gergellyel).

Tud precíz, pontos és konstruktóri módon, bonyolult funkcionális rendszereket összehangolva komoly középületeket szerkeszteni (Tétényi úti kórház – 1971), - de örömet leli az apró, „üzenettel bíró” szoborszerű építészeti jelek-, kultikus terek megformálásában (Sénye – 2002 - „Isten Kemencéje” ökumenikus Kápolna).

Ha a funkció megköveteli, tervezőasztalán zabolátlanul és szabadon szaladnak vonalai a skiccpauszon, használja az aszimmetriát (Erdőalja úti családi ház – 1976-77, - RAM Colosseum – 2008-2011 – Kováts Miklóssal és Vadász Balázssal), - de bevallottan vonzódik a szimmetriához, sőt az alaprajzilag végletekig leegyszerűsített, képletszerű alapformákhoz, a négyzethez és a körhöz (Sénye Kápolna, Szentendre Barackvirág úti Saját Háza stb.)

Dolgozott műemlék épületeken, felújítva és megőrizve azokat (Gellért Pezsgő Fürdő – 1975-79 – Fohl Mártával), - de műemléki környezetben emelt új foghíj épületei (Székesfehérvári un. „Polgár Házak” – 1994 – Váncza Lászlóval és Miltényi M. Miklóssal) még izgalmasabb kihívást jelentettek számára.

Tervez városi léptékű beépítéseket, szereti településtervezési feladatokat is (Zalaegerszegi városközpont un. „Csipkeházak” 1976-80 – Horváth Judittal, majd 1991-től Tekerés Ildikóval, Baja városközpont lakóépületei 1986-90 Nánay Évával és Specker Attilával, Pásztói városközpont 1991-93 Ádám Ildikóval és Vadász Bencével stb.), - mégis a másik véglet – a képzőművészeti alkotás, szobrászművész barátokkal (Mohács Nemzeti Sírkert, Muhi csata emlékhelye, József Attila emlékmű: „A Dunánál”, Gábor Áron Emlékmű Pasaréten, Szent István Emlékmű Somló-hegyen stb.) ami igazán izgatja. Olyan szobrász szerzőtársai-barátaival voltak-vannak közös, nagy sikerű munkái mint: Kő Pál, Melocco Miklós, Marton László, Kiss Sándor, Lessenyei Márta, Bencsik István, vagy Tóth Béla.

Talán csak a végletekig letisztított „minimalista” stílus nem található meg palettáján, nem azért mintha nem lenne képes a dolgokat sallangmentesen, csak a leglényegyet mutatva látni és láttatni, - de talán ezt a megfogalmazási módot túl száraznak, érzelemmentesnek érzi – Neki pedig lételeme az érzelmek közvetítése.

Fontosnak tartja, hogy egy épület funkcionálisan tökéletes legyen, hogy „működjön”, - de vallja: „A Szépség is egy funkció!”

Apám Vadász György tehát tagadhatatlanul Reneszánsz Ember. Nagy szívvel, - csapongó fantáziával, - besorolhatatlan, mindig változó építészettel, - nagy, romantikus gesztusokkal és korlátokat nem ismerő emberi- és szakmai virtussal.

De talán mert a fiúk mindig kicsit szembefordulnak az apjukkal és új utak felé kacsintgatnak, - vagy mert az öröklődés sem teljesen egyenes vonalú és közvetlen, hanem kis kitérőkkel „ló-lépésben” hat igazán a második generációra – hozzám kicsit közelebb állt nagypapa építészeti világa, és egyáltalán; az az építészeti kor és modernista felfogás, amely meghatározta a '30-as évek építészetét.

Walter Gropius Dessau-i Bauhaus épülete, - Ludwig Mies van der Rohe baercelona-i német pavilonja, - Le Corbusier Villa Savoye épülete, - vagy éppen itthonról Molnár farkas nagyszerű villái és a Szentföld templom tervei, - Kozma Lajos bravúros nyaralói, kitűnő családi házai és Átrium Mozi épülete, - Fisher József képletszerűen tiszta lakóépületei, - de ugyanígy Breuer Marcell belsőépítésze, bútorai és az 1930-as években megépült első lakóháza Wiesbadenben, a Harnischmacher-ház! Mind-mind olyan ikonikus alkotások-, alkotók és életművek, amelyeknek vizuális hatása észrevétlenül behálózott és öntudatlanul is elkezdte vezetni ceruzámat...

1. Tézis (Margit Ház)

A családi építészeti háttér, apám és nagyapám építészetének önkéntelen hatása, - az építészettörténeti előképek (modernizmus, De Stijl), izmusok és építészeti elvek, - valamint a környezet meghatározó modern épületei együttesen határozták meg építészeti gondolkodásomat a Margit Ház tervezésének idején. Ez az egyesével és külön-külön szigorú, jól körülírható kompozíciós világ ugyanakkor - együttesen - szabad asszociációkat indítottak el bennem, így a végeredmény a „személyre szabott, Vadász féle késő-modern”, az „individualista Bauhaus” lett. Talán ez tette/teszi különlegessé és elismertté az épületet.

Alátámasztás

Úgy érzem, az épület sikerének és általános elismertségének több oka is van:

- A formavilág és a kompozíciós elvek következetes végigvitelén túl, önkéntelenül enyhítettem a BAUHAUS funkcionális szigorán és következetes puritánságán. Ez egyértelmű apai hatás, - apám szabadon formáló szellemisége genetikusan „bebújt a bőröm alá” és hagyta, hogy „kikacsintsak” a Funkció-Forma-Szerkezet hármasságának korlátjai közül. Ilyen szabad asszociációs elemek az épületen például a Bem József utcai spirálisan csavart mellékbejárat, vagy a tetőszint aszimmetrikus „vezérkari tárgyaló tornya”. Így tehát apa és nagyapa együtt vezették a ceruzámat! Három Vadász együtt! Talán ettől több ez az épület mint egy jó irodaház. Talán üzenete van...

- A színek, - mint hangsúlyok és mint kompozíciós eszközök alkalmazása. Ez az első olyan középületem, ahol következetesen használtam a színeket. Mégpedig a számomra oly kedves – rövid ideig tartó, és idehaza szinte

nyomtalanul eltűnt – De Stijl mozgalom erőteljes és karakteres alapszíneit, a kéket,- a pirosat, - és a sárgát. Itt még nem ez a főmotívum a kompozíción, - lokálisan jelennek meg három helyen -, de már az épület fontos pontjait jelölik. A bejáratokat jelzik és hangsúlyozzák a Tölgyfa utca és a Feketesas utcák felől, - a Bem J. utcai oldalon pedig egy karakteresen kiugró rátét elem hatását erősítik. A De Stijl színek alkalmazása ugyanakkor logikai összhangban van a modern építészeti világgal is – nincs stílustörés – gondoljunk csak a Rietveld - Schröder Házára....

A Tézist igazoló korabeli építészeti értékelések (kivonat):

-„Vadász Bence Margit Háza nem törekszik azt a látszatot kelteni, mintha mindig is ott állt volna. De azt sem sugallja, hogy örökké ott kíván maradni. Csak megjelenik. Most. Mint a nagy színész. Aki csak úgy belép a színpadra. Nem tesz semmit. Nem pózol. Nem tesz teátrális gesztust. Mégis mindenki már csak rá figyel. Ő meg csak áll, derűs hetykeséggel, világos nyári ruhában, gomblyukában nagy sárga virág. Fején Girardi kalap. Mágikus öt másodperc. Aztán felcsattan a taps. Az ilyen jelenésre nincs recept. Sem tanodában, sem egyetemen nem oktatják. Nem tanítható, csak létezik.” (2000)

(Borvendég Béla DLA, Ybl-díjas építész, címz. egy. tanár, A MÉSZ örökös elnöke)

-„Vadász Bence az építészet legszebb funkcióját bontakoztatta ki, amikor erre a reménytelennek látszó városi szegletre olyan ház vízióját fogalmazta meg, amely új léptéket, használható teret, összességében jövőt ad az itt lakóknak, majdan dolgozni erre járóknak egyaránt.” „Könnyedség, szárnyalás, kellem, a Tölgyfa utcai ház gyógyír egy ostoba korszak poros lepedékkel fedett bezáradt sebhelyére. Nagypák és unokák párbeszéde, melynek hangjai kanonizált formái közül törnek elő.” (2000)

(Bojár Iván András az OCTOGON Építészkritikai Műhely korabeli vezetője)

-„Mit is mondhatnánk még? Úgy tűnik Van Doesburgnak, aki 1923-ban 16 pontban foglalta össze az építészet értelmét, igaza volt. Hisz nem kell egyéb, minthogy elementáris, ám semmiképpen sem monumentális, gazdaságos és funkcionális, nem szigorúan kubusos, dinamikus, színkezelésében pedig egyszerű, a dekorációt kerülő épület szülessen. Azt hiszem, egy hasonló most Budán látott napvilágot.” (2000)

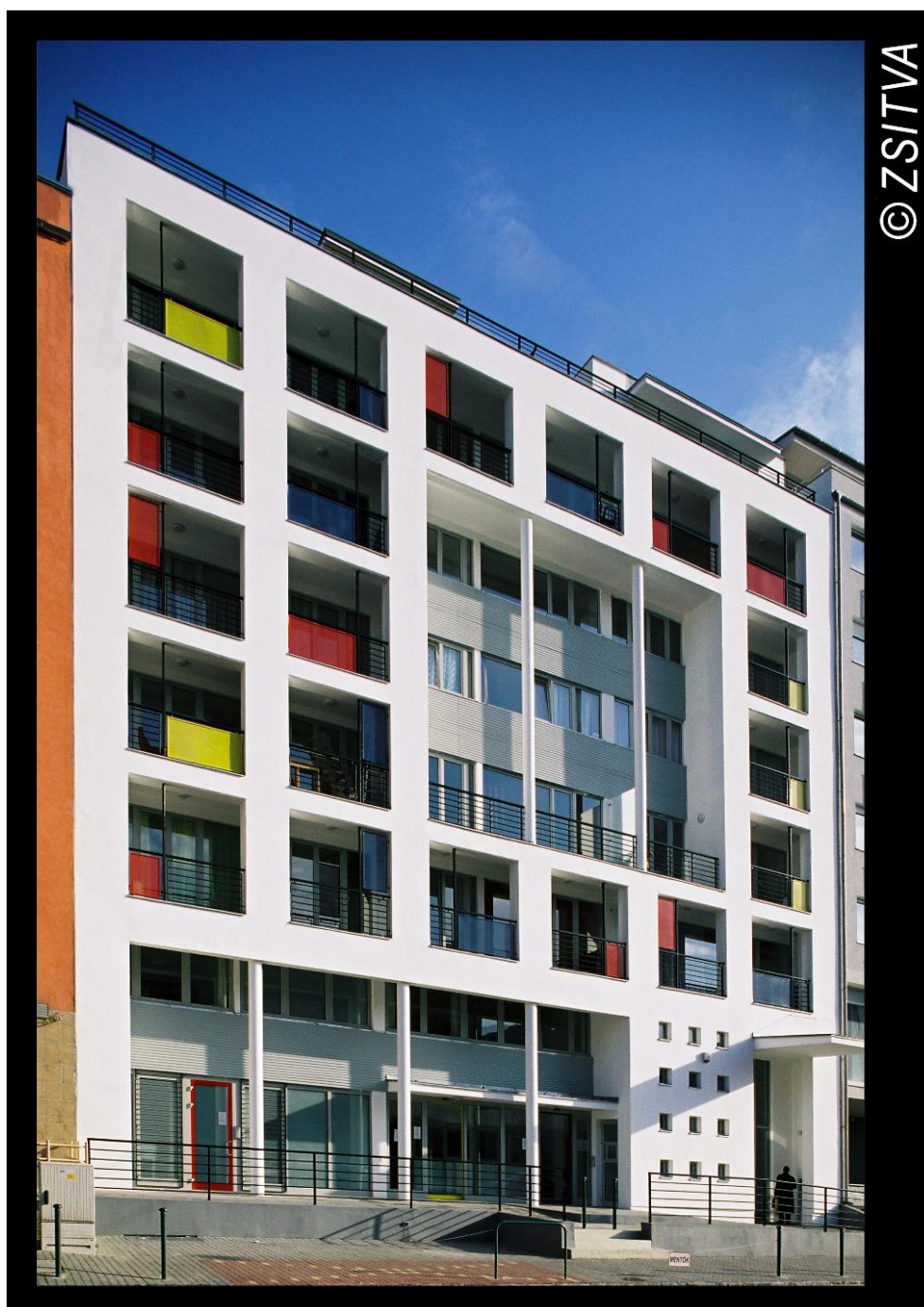
(Lovas Cecília építész kritikus)

-„A Fekete Sas – Tölgyfa – Bem József utcák által határolt új irodaépületet – a Bauhausra emlékeztető egyszerűség, valamint az igényes szerkezet és anyaghasználat ötvözte teszi rendkívül figyelemre méltóvá.” (2000)

(Dr. Böhönyey János, Herder díjas építész, A MÉSZ tb. elnöke)

2. Tézis (Fecske-Ház)

A modernizmustól a minimalizmus felé haladó építész, építészettörténeti bolyongásai közepette előbb-utóbb önkéntelenül „szembetalálkozik” a De Stijl eldugott, de nagy hatású, különleges és hihetetlenül „kerek egész” világával. Aki pedig belekóstol ebbe a világba, az érdekes és tiszta válaszokat kaphat komponálási kérdéseire – így rövidebb-hosszabb időre „rabjává válik”. Velem is ez történt a Fecske Ház tervezése idején...

Alátámasztás

Az „újráfogalmazott modern” építészet további egyszerűsítése, - még „képletszerűbbé” tisztítása nekem egyet jelentett a De Stijl mozgalom elvei- és formavilága felé való fordulással. Boldogító felfedezés volt számomra, hogy egyik legkedvesebb művészeti korszakom – ha áttételesen és csak reflexióként is – de talán megjelenhet saját építészetemben is. Mindig közel állt hozzám ez a röpké időszak, ez a szűk 10-15 év, amely idő alatt Rietveld, Doesburg, Mondrian, vagy épp a magyar Huszár Vilmos oly sok mindent adott hozzá az egyetemes művészethez és az építőművészethez.

Számomra a De Stijl építészet-, egy De Stijl épület egy térbeli (néha csak síkbeli) kubista kompozíció, - ahol a síkoknak-, színes felületeknek, - fény-árnyék hatásoknak egyfelől funkcionális okai vannak, másfelől viszont együttes megjelenésük egy épített képzőművészeti alkotás. Csak díszítetlen és homogén-, vízszintes vagy függőleges síkokkal operál, - a fehér befoglaló felületektől eltartva erős és tiszta alapszíneket használ a kisebb rátét lemezekben.

Egyszerű és olcsó anyagok, - képletszerű formanyelv, - tiszta funkcionalitás, - élénk, vidám színek. Kell más eszköztár kispénzű-, pályakezdő fiatalok első otthonait magába foglaló önkormányzati bérház megtervezésekor?

A „Fecske Ház” tervezési feladatának elemzése (kis alapterületű bérlakások, kispénzű pályakezdő fiatalok részére, olcsón és gyorsan építhető épületben, amely azonban látványos-, karakteres és figyelemfelkeltő) -, az épített környezet részletes vizsgálata (Foghíjbeépítés, Angyalföld építésze stb.) és az építészeti előképek összefoglalása után úgy döntöttünk, - hogy a BAUHAUS előtti időkre nyúlunk vissza, a modern vonulat egy különösen érdekes-, látványos és képletszerűen következetes „mellékágát” választva kompozíciós „sorvezetőként”: új épületünket – az angyalföldi FECSKEHÁZAT - a De Stijl mozgalom kottája szerint komponáljuk.

Építészeti tervpályázatunk ezen elvek mentén készült el. Pályamunkánk a zsűri értékelése alapján megosztott 1. díjat nyert. A terv több lépcsőben történő továbbfejlesztése után tervezőpárosunk (Vadász Bence és Miltényi M. Miklós építészek) kapta meg a tervezési megbízást az engedélyezési- és kiviteli tervek elkészítésére. A megépült épület sikere-, a publikációk nagy száma és az elismerő építészeti kritikák igazolni látszanak eredeti elképzelésünk létjogosultságát: a De Stijl formavilágának-, szín-játékának és kompozíciós elveinek felélesztését és kortárs építészeti alkalmazását, átfogalmazását!

3. Tézis (Budakeszi bölcsőde)

Sok esetben – és nem csak az építészetben – az embert körülvevő „kínzó szorítások” nagyszerű produktumokat szülhetnek. Az építészeti komponálásnak is jót tehet néha a peremfeltételek brutális „prése”. A pénzügyi korlátok szigorú „satuja” arra inspirálhatja a tervezőt, hogy szabaduljon meg minden sallangtól, tisztítsa le a kompozíciót, - a műalkotás maga a tárgyiasult és funkcionalista építészeti gondolat legyen. A funkció-forma-szerkezet ne csak egységet alkosson, de „egy és ugyanaz” legyen – azaz már a funkciót szolgáló és keretező puritán szerkezet hordozza az esztétikát, - sőt maga legyen az építőművészeti kompozíció-, vagy annak egyik önálló eleme.

A pénztelenség „szótár” a minimalizmus nemzetközi nyelvének megértéséhez. 2012-ben, a budakeszi bölcsőde tervezésekor mi is így jutottunk el a sajátos „kis magyar minimalizmushoz”...

Alátámasztás

A 2007 óta tartó és egyre mélyülő építőipari válság megtizedelte a tervező irodákat, - 2012-re nagy múltú stúdióink a Vadász és Tsai. Építőművész Kft. is elvesztette munkatársainak felét (14 főről 7 főre csökkent munkatársaink száma) és megrendeléseinek 90%-át. Az öt éve tartó mélyrepülés után 2012-ben pályázati keretek között kaptuk meg a megbízást egy 4 csoportszobás bölcsőde építészeti megtervezésére Budakeszin.

Ebben az esetben azonban a megbízó – Budakeszi Önkormányzat – is súlyos anyagi gondokkal küzdött – a kis középületet pályázati pénzből (és szinte csak abból) kívánta megvalósítani.

Fenti szorítások, - valamint budakeszii kötődésem (évtizedekig éltem Budakeszin, nagy gyermekeim ma is ott laknak) – arra sarkalltak, hogy (a tervezést lényegében önköltségi ár alatt, szint ingyen kalkulálva) elvállaljam egy szinte lehetetlen és betarthatatlan megvalósulási költségkereten belül maradó épület megtervezését. (A megvalósult épület fajlagos költsége a környezetet és a kertet is beleszámítva, - 2012-es árakon - négyzetmétereként br. 190.000 Ft volt...)

Ezek a peremfeltételek azonban végletekig letisztított kompozíciót-, szigorú és funkcionalista megközelítést-, a legolcsóbb (de elfogadható minőségű) anyagok és szerkezetek használatát, valamint tervezői alázatot és önmérsékletet kellett jelentsenek számunkra.

A koncepcióalkotás indításakor is szűkre szabott költségkeret a tervezési folyamat során oly mértékben szorító- és kötelező érvényű „gúzsba kötést” eredményezett, amely a tervezést- és egyáltalán az építészeti gondolkodást is meghatározó tényezővé lépett elő. Ez a hihetetlenül szűk mozgástér ugyanakkor inspirálólag is hatott ránk: Milyen építészeti eszközökkel oldható meg a feladat úgy, hogy ne csak egy „éppen csak működő” funkcionális térsor valósuljon meg, - de egy értékeket képviselő építészeti kompozíció születhessen?

Ráadásul építészeti érdeklődésem-, - szakmai útkeresésem ez idő tájt, az „új Bauhaus” és a De Stijl után még puritánabb irányban tapogatózott. Luis Barragán, Alvaro Siza és Marcio Kagan építészete öntudatlanul, könyvek és szaklapok lapozgatása során, - vagy tudatosan, az új tervezési feladat extrém peremfeltételeinek hatására - de hatni kezdett rám.

E két meghatározó hatás – az anyagi korlátok és az aktuális művészeti előképek – együttesen, egyre erősebben jelölték ki a gondolkodás módját-, irányát és határait. Akkor még nem fogalmazódott meg bennem, - amit ma már tudok: Ez a stílusirányzat a MINIMALIZMUS volt.

Illetve – az anyagi háttér gyengesége-, a kivitelezői gárda felkészültsége- és az alkalmazott anyagok színvonala miatt - a minimalizmus egy speciális kelet-középeurópai-, kisvárosi válfaja.

A választott építészeti irány végül az egyetlen járható ösvénynek bizonyult. A megvalósult épület a hihetetlenül alacsony költség-kereten belül maradt, a bölcsőde mégis kiváló műszaki paraméterekkel és megfelelő esztétikai szinten született meg. A város e kis kubista kompozíció különös építészeti arculatát megismerte, magáévá tette és lassan megszerette, mára Budakeszi egyik meghatározó középületévé nemesedett, - testvérvárosi érdeklődő csoportokat vezetnek az épület bemutatására. A szülők és gyermekek is szeretik, már azonos hangvételben történő bővítésének gondolata is felmerült.

Záró gondolatok

Furcsa dolog egy építésznek önmagát-, saját alkotásait elemezni, - végig gondolni és újraélni az alkotási folyamatot. Érdekes és elgondolkodtató élmény megfogalmazni és papírra vetni egy-, vagy több épület történetét, - történeti előzményeit, - a térbeli-, időbeli-, szakmai és társadalmi hatásokat, amelyek végül olyaná tették az alkotót és alkotását mint amilyené lettek. Ott és akkor.

Újra végigjárva azt a közel két évtizedes utat, amelyet a három ismertetett épületem gondolati-, tervbéli- és három dimenziós tárgyasult formában való végső „megszületése” során bejártam, nem csak megnyugtató örömmel töltött el (hiszen a HÁZ-ak számomra ma is vállalható, kiérlelt és mára már „bizonyított” kompozíciók), - hanem évtizedek távlatából szemlélve- és összefüggéseiben látva a folyamatot „rejtett dimenziókra” is ráébredtettem!

Megértette velem, hogy az egykor jórészt ösztönös vonalaknak mindig volt előzménye, háttere, - hogy a sokszor csak érzelminek tűnő döntések mögött kimondva-kimondatlanul ott volt egy évszázad építészettörténete-, izmusok máig tartó hatása-, benne volt egy építész dinasztia családmeséje és egy kicsit Budapest történelme is. Ha pedig így van – és most már talán érezhető, hogy így van – akkor azt hiszem a három építészeti produktum, megfelelő színvonalon a helyén van! Térben és Időben is.

Az egymáshoz képest megfogalmazható viszonyuk pedig – mint a három építészeti állomás – talán valóban felfűzhető egy fejlődési fonálra. Reményeim szerint, a közel hét évenkénti „grádicsok” tudhatóan és érezhetően egymásból (is) következnek és jelzik, hogy építészeti gondolkodásom nem rekedt meg a mégoly sikeres első alkotás – a Margit Ház - építészeti világánál, - hanem a folytonos útkeresés jellemzi. Az útkeresés során pedig az elért állomások (Fecske Ház és Budakeszi Bölcsőde) egy olyan irányt jeleznek, amelyek egyfajta „tisztulási folyamatnak” is értékelhetőek, - hisz bár azok is mindvégig, határozottan és vállaltan a „modern építészet” XXI. századi „gyermekai”, mégis egyre puritánabb és tisztább komponálási elvek mentén születtek és talán mára egy azonosítható, egyéni hangot is képviselnek!

Budapest, 2016 március 21

Vadász Bence

Ybl díjas építész

Magyar Építőművészek Szövetsége Elnökségi tagja

Irodavezető

Vadász és Társai Építőművész Kft.

1063 Budapest, Kmety u. 29.

Tel: +36(1)332-9913

Mobil: 06-30-655-7783

E-mail: vadasz.bence@vadaszstudio.hu

HTTP: www.vadaszstudio.hu